

[Formanden.]

gaar den modsatte Vej — Tingets Værdighed vil ikke lide derved.

Hans Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh indledede med at sige, at det var en lille Sag, at en Landmand var blevet Uvenner med 4-5 af sine Medhjælpere. Dernæst udtrykte han sin Forbavselse over, at man ikke var enedes paa det Grundlag, som Fagforbundene havde tilbudt, og endelig gav han derefter blank Tilslutning til baade min og Hr. P. Nielsen (Tvis)'s Udtalelser om Organisationsspørgsmaalet i Landbruget. Det ærede Medlem forstaar aabenbart ikke et Muk af det hele. For det første var der ingen Strid paa Gaarden. Der var ingen Strid paa Gaarden, det blev der først, da Fagforeningen væltede sig over Manden, og — som det ærede Medlem Hr. Levinsen udtrykte sig før —: vi fritog Mejeristerne for at beskæftige sig med denne Mælk.

Det ærede Medlem Hr. Levinsen sagde: Vi har ingenting gjort, det er næsten ingenting! Og saa er Kendsgerningen dog denne, at man havde tvunget denne Mand bort fra det Mejeri, over for hvilket han havde forpligtet sig, og tvunget ham til at sende sin Mælk til et andet Mejeri. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Levinsen: Er det Meningen, at Sagen skal standse der? Er det Meningen, man vil lade det falde paa det Spørgsmaal? Hvad agter man i det hele taget videre at foretage sig? Men eet maa det ærede Medlem trække i Land paa: at der intet er sket. Endvidere vil jeg gerne understrege de Oplysninger, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget fremsatte, og som viste, hvor uholdbare og daarligt underbyggede det ærede Medlem Hr. Levinsens Paastande var.

Men jeg vender tilbage til det ærede Medlem Hr. Aage Fogh. Altsaa, det første er urigtigt. Der var ingen Strid, før Fagforeningen væltede sig over Manden. Men dernæst udtrykte det ærede Medlem sin Forbavselse over, at man ikke havde sluttet Forlig paa det Grundlag, som Fagforbundet ønskede, altsaa paa det Grundlag, der er Stridens Kærne, at Proprietær Winther skulde forpligte sig over for Fagforeningen og give dens Ledere Ret til at møde op paa hans Ejendom og blande sig i hans Arbejdsforhold. Hvordan vil det ærede Medlem forene denne Opfattelse med min Udtalelse og med Kravet fra Formanden for De jyske Husmandsforeninger om frie Forhold mellem Medhjælpere og Landbrugere?

Dernæst mente det ærede Medlem, at

for de 140 000 Husmandsbrug eksisterer der overhovedet ikke noget Spørgsmaal paa det Omraade, her er Tale om. Det ærede Medlem skulde tænke sig lidt om. For det første er der mange Husmandshjem, hvor man benytter fremmed Arbejdskraft. Det er ikke saa længe siden, der kom en Husmand til mig og sagde: I 26 Aar har vi nu arbejdet paa vort Hjem, vi føler os nær knyttede dertil, du ved, hvordan vi har dyrket og bygget o. s. v., nu maa vi sælge, vi kan ikke længere overkomme Arbejdet, vi kan ingen Medhjælp faa, og vi har ikke Raad til at betale Tariffen. Men hertil kommer et andet: Det er jo netop Børnene fra disse 140 000 Husmandsbrug, man vil drive ind i Fagforeningerne, og dermed har vi det hele gaende. Det skulde det ærede Medlem tænke over, og derfor er ikke mindst Husmandshjemmene interesserede i, hvorledes Udviklingen bliver paa dette Omraade.

Endelig sagde det ærede Medlem, at Sagen maatte ordnes mellem Parterne. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er kun een Part i denne Sag, der er kun een Part, der har voldt Strid, og det er Arbejdsmandsforbundet. Forholdet ligger saadan, at enten anerkender man Fagforeningernes Ret til at ruinere en Mand, hvis han ikke bøjer sig, eller ogsaa anerkender man ikke denne Ret. Her gælder intet Baade-og, men kun et Enten-Eller; og jeg spørger det ærede Medlem for anden Gang: Anerkender det ærede Medlem Fagforeningernes Ret til at ruinere en Mand, hvis han ikke bøjer sig for deres Fordringer? Jeg beder det ærede Medlem besvare dette Spørgsmaal, der nu er fremsat for anden Gang.

Den højtærede Statsminister og det ærede Medlem Hr. Levinsen udtalte, at det, man her var Vidne til, var en Angrebskrig mod Arbejdernes Organisationsret, det, man vilde, var, at Landarbejderne ikke maa organisere sig. Dette er urigtigt, der er ikke fra vor Side faldet eet Ord derom. Det, vi har krævet, er, at der gives den enkelte Borger Frihed og Ret til selv at bestemme, hvorvidt han vil staa i en Organisation eller ikke. Det er vort Krav. Vi har intet imod, at Arbejderne organiserer sig, men vi har imod voldelige Overfald, hvorigenem man vil tvinge Folk dertil. Dette er vort Standpunkt, og derfor er det urigtigt og uholdbart, hvad man her vil søge at lægge ind i vore Udtalelser.

Den højtærede Statsminister sluttede med at ønske, at Konflikten maatte blive bilagt snarest. Jeg vil gerne spørge den